

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/23975 en 08/23977 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 23 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.1. De vreemdeling heeft eerder, op 7 maart 2006, een aanvraag ingediend om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde te verlenen. Bij besluit van 12 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie die aanvraag afgewezen. Het besluit van 3 juli 2008 is van gelijke strekking als dat van 12 juli 2006, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2. De staatssecretaris klaagt in de eerste grief dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat de brief van de vader van de

vreemdeling van 25 februari 2008 geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is, nu deze afkomstig is uit niet-objectieve bron.

2.2.1. De voorzieningenrechter heeft - samengevat weergegeven - overwogen, dat de brief en de daarin vervatte informatie een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is, omdat aan het uitgangspunt dat de vader van de vreemdeling niet is aan te merken als objectieve bron in deze zaak niet kan worden vastgehouden. Daartoe heeft hij redengevend geacht dat de vader van de vreemdeling en de door hem verrichte werkzaamheden in zijn land van herkomst bij de staatssecretaris bekend zijn, de in de brief vervatte informatie steunt op de eigen waarneming van de vader en dat die informatie op hem en de vreemdeling persoonlijk betrekking heeft.

2.2.2. Om te kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in vorenbedoelde zin, dient een document en de daarin vervatte informatie afkomstig te zijn uit objectieve bron. Voor zover de voorzieningenrechter heeft beoogd te overwegen dat de aard van het asielrelaas van de vreemdeling hem aanleiding geeft te veronderstellen dat slechts - of bij uitstek - haar vader in staat moet worden geacht bevestigende verklaringen daaromtrent af te leggen, omdat die verklaringen steunen op of ontleend zijn aan gebeurtenissen die de vader zelf heeft waargenomen, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat nu de desbetreffende verklaringen van de vader niet door enig ander concreet bewijs worden gestaafd, de brief en de daarin vervatte informatie niet kunnen worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. De eerste grief slaagt.

2.3. De staatssecretaris klaagt in de derde grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de informatie met betrekking tot het huwelijk van haar zuster en de verslechterde positie van de vreemdeling ten opzichte van haar familie als gevolg van dat huwelijk, neergelegd in de brief van de gemachtigde van de vreemdeling van 21 juni 2008, een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid is, nu die informatie gebaseerd is op informatie die afkomstig is van de vader van de vreemdeling en derhalve niet uit objectieve bron afkomstig.

2.3.1. De in de brief van 21 juni 2008 van de gemachtigde van de vreemdeling vervatte informatie met betrekking tot het huwelijk van haar zuster tegen de wil van haar familie en de als gevolg daarvan verslechterde positie van de vreemdeling ten opzichte van die familie, is ontleend aan de hiervoor onder 2.2, 2.2.1 en 2.2.2 vermelde brief van de vader van de vreemdeling en aan de verklaringen van de vreemdeling zelf. Die informatie is derhalve niet afkomstig uit objectieve bron. Om die reden is de brief van 21 juni 2008 en de daarin vervatte informatie geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. Ook de derde grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Grief twee behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de voorzieningenrechter zou behoren te doen, wordt overwogen dat nu in hetgeen overigens is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante

wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd niet leidt tot het oordeel dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), er voor rechterlijke toetsing van het besluit van 3 juli 2008 geen plaats is. Het beroep dient reeds hierom ongegrond te worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 23 juli 2008 in zaak nr. 08/23975;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

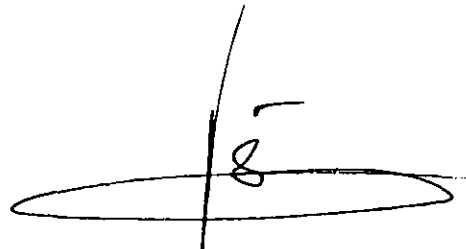
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2008

434-572.

Verzonden: 21 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: 08 / 23977 vovo en 08 / 23975 beroep

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

Uitspraak	Zwolle
0-8-2008	0601-21-0007
Uitspraak op	Uitspraak op
Uitspraak	
Uitspraak	29 JUL 2008
Registreer	aanvraag
Uitspraak	0601-21-0007
Invoers	aanvraag
controle	aanvraag

van Pakistaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. E.L. Garnett, advocaat te Den Bosch;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. R.A. Visser, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 27 juni 2008 heeft verzoekster een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël ingediend. Bij besluit van 3 juli 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 3 juli 2008 heeft verzoekster daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 18 juli 2008 behandeld. Verzoekster en haar gemachtigde zijn verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd.

1. Een begeleidende brief van de gemachtigde van 21 juni 2008.
2. Een brief van de vader van verzoekster van 25 februari 2008, met daarbij een vertaling en een verzendenvolp.
3. Een kopie van een krantenartikel van 2 maart 2006, met vertaling.
4. Een gedeelte uit het rapport van UK Home Office van 7 februari 2008, over de positie van vrouwen in Pakistan.

Verzoekster heeft daarbij aangegeven dat zij wil aantonen dat zij in het land van herkomst heeft te vrezen voor haar leven.

Zaaknummer: 08 / 23977 vovo en 08 / 23975 beroep

blad 2

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden (nova) in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Verweerder stelt vast dat verzoekster heeft aangegeven dat haar problemen ten opzichte van de vorige procedure zijn verergerd en in document 1 geeft de gemachtigde van verzoekster de situatie waarin verzoekster zich bevindt weer. Naar de mening van verweerder had verzoekster dit eerder in kunnen brengen en dus ook eerder in moeten brengen. Om die reden is geen sprake van een novum.

Voor zover het gaat om document 2 is verweerder van mening dat dit niet afkomstig is van een objectieve bron en om die reden kan daar niet de waarde aan worden gehecht die verzoekster er aan gehecht wenst te zien. Aldus is ook hier geen sprake van een novum.

Met betrekking tot document 3 stelt verweerder vast dat dit document dateert van 2 maart 2006. Verzoekster had dit volgens verweerder eerder moeten indienen. Dat dit document is opgevraagd na afloop van de eerste procedure, acht verweerder niet geloofwaardig. Immers, verzoekster had gedurende de tweede procedure de gelegenheid een dergelijk document op te vragen. Verweerder is verder van mening dat de inhoud van het document ook niet leidt tot de slotsom dat er in de situatie van verzoekster sprake is van een novum.

Document 4 is volgens verweerder ook geen novum omdat dit handelt over de algemene situatie van vrouwen in Pakistan. Het artikel heeft geen betrekking op de persoon van verzoekster.

Kort samengevat heeft verzoekster het volgende aangegeven. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat ten onrechte niet is aangenomen dat sprake is van nova. De vader van verzoekster is al een keer ontvoerd toen hij terugkeerde uit Nederland. De familieleden willen dat verzoekster trouwt met één van haar neven. Verder blijkt uit de overgelegde informatie dat geweld tegen vrouwen en eerwraak een groot probleem zijn. Er is geen bescherming. In de Pakistaanse cultuur is de verantwoordelijkheid van dochters niet slechts de verantwoordelijkheid van de vader, maar van de hele familie. Verder legt verzoekster uit op welke wijze er op haar vader constant druk wordt uitgeoefend door de familie. De familie is boos op de vader van verzoekster omdat hij zijn dochters naar het buitenland heeft gebracht. Dit is vooral verergerd nadat bekend is geworden dat de zuster van verzoekster inmiddels in Nederland is gehuwd. Voor zover het gaat om de brief van haar vader, document 2, is verzoekster van mening dat de daarin vermelde informatie niet uit een andere bron kan worden verkregen. Ook meent verzoekster dat verweerder het realiteitsgehalte van de brief onvoldoende heeft getoetst aan hetgeen over de positie van vrouwen in Pakistan bekend is uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

Zaaknummer: 08 / 23977 vovo en 08 / 23975 beroep

blad 3

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 21 januari 2006. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de in rechte vaststaande uitspraak van 14 februari 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem. Vervolgens is een herhaalde aanvraag van 7 maart 2006 afgewezen en afgesloten met een in rechte onaantastbare uitspraak van 27 april 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd.

Zulks geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Gelet op het voorgaande komt de vraag aan de orde of door verzoekster bij de herhaalde aanvraag nova zijn aangedragen. De voorzieningenrechter overweegt het volgende.

De brief van de gemachtigde van verzoekster (document 1) is ten dele een begeleidende brief waarin de documenten 2, 3 en 4 worden toegelicht. De brief op zichzelf is voor wat betreft dat onderdeel geen novum.

Met betrekking tot de documenten 3 en 4 is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat dit geen nova zijn. Document 3 dateert van 2 maart 2006. Ook indien moet worden aangenomen dat dit pas na verloop van

Zaaknummer: 08 / 23977 voovo en 08 / 23975 beroep

blad 4

tijd onder de aandacht van verzoekster is en kon worden gebracht, is door verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij dit document niet reeds in de eerdere procedure, die is geëindigd met een uitspraak van 27 april 2007, heeft kunnen inbrengen. Document 4 betreft algemene informatie. Door verzoekster is niet aannemelijk gemaakt dat deze informatie wezenlijk anders is dan hetgeen ten tijde van de vorige procedure(s) reeds bekend was uit voor een ieder toegankelijke openbare bronnen. Ook handelt het document niet over verzoekster persoonlijk.

Met betrekking tot document 2 is het volgende van belang.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat indien een brief afkomstig is van familie, in dit geval van de vader van verzoekster, er geen sprake is van een objectieve bron. Om die reden wordt aan de inhoud van een dergelijke brief niet de waarde toegekend die de andere partij daaraan gehecht wil zien.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat dit uitgangspunt van verweerder in beginsel juist is. Echter in de onderhavige situatie kan dat niet zonder meer worden volgehouden.

Weliswaar is bij dit oordeel de inhoud van de brief betrokken, maar in dit geval komt ook aan andere aspecten betekenis toe. Van belang is dat de vader van verzoekster bekend is bij verweerder. Verweerder beschikt over al zijn persoonlijke gegevens. Zijn naam, adres, woonplaats, zijn werkzaamheden en zijn maatschappelijke positie in het land van herkomst van verzoekster zijn bij verweerder bekend. Indien een brief vervolgens bovendien informatie bevat die betrekking heeft op hetgeen de vader van verzoekster is meegedeeld en hem en zijn dochter persoonlijk betreft, is sprake van een bijzondere situatie op grond waarvan verweerder onder deze omstandigheden niet mocht volstaan met de gekozen afdoening die in het algemeen geldt.

Aldus dient verweerder aan de hand van de inhoud van de brief een standpunt in te nemen over de vraag of sprake is van een novum.

Het voorgaande geldt ook voor zover verzoekster in document 1 een beroep heeft gedaan op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (EVRM) vanwege de (meer) bedreigende houding van de familie na het huwelijk van de zuster van verzoekster op 23 juni 2006. Ook dit kan niet worden afgedaan met de enkele constatering dat het huwelijk heeft plaatsgevonden voor de voorlaatste beslissing van verweerder van 12 juli 2006 en om die reden eerder had moeten worden ingebracht door verzoekster. Gelet op het door verzoekster geschetste verloop, kan worden aangenomen dat pas gaandeweg duidelijk is geworden dat het huwelijk de door haar gestelde gevolgen heeft. Verzoekster heeft daarmee voldoende aannemelijk gemaakt dat niet van haar kon worden verwacht dat zij hiervan reeds voor het besluit van 12 juli 2006 melding zou hebben gemaakt bij verweerder.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter op onjuiste gronden op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:2 Awb. Dit betekent tevens dat de asielaanvraag zich niet leende voor afdoening in het Aanmeldcentrum. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:36 Awb, het beroep gegrond.

Zaaknummer: 08 / 23977 vovo en 08 / 23975 beroep

blad 5

Gelet op de beslissing in beroep dient het verzoek om een voorlopige voorziening te worden toegewezen.

Er is aanleiding voor een proceskostenveroordeling. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van verleende rechtsbijstand 2 punten, met een wegingsfactor 1, toegekend, waarbij sprake is van samenhangende zaken.

4. Bestlissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening toe en gebiedt verweerder zich te onthouden van uitzettingsmaatregelen ten aanzien van verzoekster tot tenminste vier weken nadat opnieuw op de aanvraag is beslist;
- verklaart het beroep geregistreerd onder Awb 08/23975 gegrond;
- vernietigt het besluit van 3 juli 2008;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten begroot op € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoekster moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van G.J. Doeleman als griffier in het openbaar uitgesproken op 23 JUL 2008

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 29 JUL 2008 14:58

VORAFSCHRIJFT CONFORM
 ART. 85 VAN DE
 WET VAN 19 JUNI 2000
 (P. 014)

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

29 JUL 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. M. Elenga
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de voorzieningenrechter van de
 rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Almelo
 van 23 juli 2008
 met kenmerk Awb 08/23975

Inzake:
 met kenmerk 0601.21.0007
 aan te duiden als verweerster
 gemachtigde: mr. E.L. Garnett, advocaat te 's-Hertogenbosch

Proces
 Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

mr. H.M. Pascha
 030 888 6795

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo van 23 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 08/23975 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 3 juli 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 27 juni 2008 heeft verweerster een (herhaalde) aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 3 juli 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter op pagina 4, tweede alinea, van de bestreden uitspraak:

"(...)Echter in de onderhavige situatie kan dat [namelijk dat de brief van de vader niet afkomstig is uit objectieve bron; MEL] niet zonder meer worden volgehouden. Weliswaar is bij dit oordeel de inhoud van de brief betrokken, maar in dit geval komt ook aan andere aspecten betekenis toe. Van belang is dat de vader van verzoekster bekend is bij verweerder. Verweerder beschikt over al zijn persoonlijke gegevens. Zijn naam, adres, woonplaats, zijn werkzaamheden en zijn maatschappelijke positie in het land van herkomst van verzoekster zijn bij verweerder bekend. Indien een brief vervolgens bovendien informatie bevat die betrekking heeft op hetgeen de vader van verzoekster is meegedeeld en hem en zijn dochter persoonlijk betreft, is sprake van een bijzondere situatie op grond waarvan verweerder onder deze omstandigheden niet mocht volstaan met de gekozen afdoening die in het algemeen geldt."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter op pagina 4, derde alinea, van de bestreden uitspraak:

"Aldus dient verweerder aan de hand van de inhoud van de brief een standpunt in te nemen over de vraag of sprake is van een novum."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter op pagina 4, vierde alinea, van de bestreden uitspraak:

"Het voorgaande geldt ook voor zover verzoekster in document 1 een beroep heeft gedaan op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (EVRM) vanwege de (meer) bedreigende houding van de familie na het huwelijk van de zuster van verzoekster op 23 juni 2006. (...)."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen op pagina 4, laatste twee alinea's, en op pagina 5, eerste twee alinea's, van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Nu er in casu sprake is van een herhaalde (asiel)aanvraag, wordt het toetsingskader bepaald door het bepaalde in artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb), mede gezien in verband met bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000.
- 4.2 Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling, dient de rechter, gelet op voornoemd toetsingskader, ter bepaling van de omvang van het geding direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn opgekomen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hergeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Zie:

- AbRS, 4 april 2003, JV 2003/219.

- 4.3 De vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ziet op de bevoegdheid van de rechter om een besluit op een herhaalde aanvraag te roetsen alsof het een eerste afwijzing betrof. Deze vraag is van openbare orde en vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter.

Zie:

- AbRS, 14 september 2004, JV 2004/416.

- 4.4 Het lijkt erop dat de voorzieningenrechter in de bestreden uitspraak voormeld toetsingskader in acht heeft willen nemen, maar de wijze waarop hieraan invulling is gegeven acht de Staatssecretaris onjuist. Dit zal hieronder bij de toelichting op de afzonderlijke grieven worden toegelicht.

Ad grief 1

- 4.5 De rechtsoverweging, waartegen deze grief zich richt, heeft betrekking op de aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde brief van de vader van verweerster, gedateerd 25 februari 2008.
- 4.6 De voorzieningenrechter kent in deze rechtsoverweging onvoldoende betekenis toe aan de omstandigheid dat de brief niet afkomstig is uit een verifieerbare, objectieve bron. De brief is immers afkomstig van de vader van verweerster, waarvan bezwaarlijk kan worden aangenomen dat deze

objectief is. Nu de brief niet uit objectieve bron afkomstig is kan de brief reeds om die reden niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in voornoemde zin kan worden aangemerkt.

Zie:

- *AbRS, 5 maart 2002, JV 2002/124.*

- 4.7 Ten onrechte en op onjuiste gronden komt de voorzieningenrechter in de met deze grief bestreden rechtsoverweging tot het oordeel dat het uitgangspunt, namelijk dat aan een dergelijke, niet objectieve brief niet de waarde kan worden gehecht die de andere partij daaraan gehecht wenst te zien, in de onderhavige zaak niet kan worden volgehouden. Indien er al vanuit gegaan dient te worden dat de voorzieningenrechter hier het toetsingskader nog in acht neemt (dat bepaald wordt door artikel 4:6 Awb) valt niet in te zien dat, naar de voorzieningenrechter stelt, de omstandigheid dat de Staatssecretaris op de hoogte is van al de persoonlijke gegevens van de briefschrijver, zou betekenen dat de informatie om die reden als objectief aangemerkt zou moeten worden. De voorzieningenrechter lijkt hiermee te veronderstellen dat verificatie bij de vader van verweerster zinvol zou zijn, maar miskent daarmee dat ook in dat geval de informatie niet objectief zou zijn. Eerst indien de brief objectief verifieerbare informatie van na het eerdere besluit van 12 juli 2006 zou bevatten zou wellicht tot een ander oordeel gekomen kunnen worden. De brief bevat evenwel niet dergelijke informatie zodat ook hierin geen grond voor een ander oordeel gevonden kan worden.

Zie:

- *AbRS, 30 maart 2006, 200601929/1 (productie 2).*

- 4.8 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter dat vanwege genoemde bekendheid met de persoonlijke gegevens van de briefschrijver en vanwege de in de brief vervatte informatie omtrent de vader van verweerster en omtrent verweerster, er sprake zou zijn van een bijzondere situatie op grond waarvan de Staatssecretaris niet heeft kunnen volstaan met de gekozen afdoening die in het algemeen geldt.
- 4.9 Naar moet worden aangenomen doelt de voorzieningenrechter hier op de bijzondere situatie, waarin de noodzaak bestaat de nationale procedureregels, neergelegd in artikel 31, eerste lid, Vw 2000 en artikel 4:6 Awb, niet aan verweerster tegen te werpen. In dit verband met de Staatssecretaris het volgende op.
- 4.10 Uit de jurisprudentie van uw Afdeling kan worden herleid dat de vreemdeling die om bescherming vraag in beginsel moet voldoen aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels, die ertoe strekken bestuur en rechter in staat te stellen tot een ordelijke, doelmatige afdoening van zaken binnen een redelijke termijn. Tot zodanige regels behoren artikel 31, eerste lid, Vw 2000 en artikel 4:6 Awb.
- 4.11 Vorenstaande geldt zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing.

Zie:

- *AbRS, 5 maart 2002, JV 2002/125.*

- 4.12 Uw Afdeling heeft de rechter in het geval door een vreemdeling om bescherming wordt gevraagd een beperkte ruimte gelaten om dergelijke, in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan om deze procedureregels niet tegen te werpen. Uw Afdeling verwijst in deze naar de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998 in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45. Zie in het bijzonder rechtsoverweging 45 van deze uitspraak van het EHRM.

Zie:

- AbRS, 5 maart 2002, JV 2002/125;
- AbRS, 24 april 2003, JV 2003/280.

- 4.13 Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter, naar moet worden aangenomen, in de overgelegde brief grond gezien voor het oordeel dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als hiervoor bedoeld op grond waarvan geen toepassing zou mogen worden gegeven aan artikel 31, eerste lid, Vw of aan artikel 4:6 Awb. De reden(en) op grond waarvan de voorzieningenrechter tot dit oordeel is gekomen acht de Staatssecretaris onbegrijpelijk. De informatie op grond waarvan de voorzieningenrechter een bijzondere omstandigheid als hier bedoeld lijkt te willen aannemen is immers niet uit objectieve bron afkomstig. De voorzieningenrechter heeft bovendien miskend dat de omstandigheden in de onderhavige zaak niet dermate bijzonder zijn dat de nationale procedureregels artikel 31, eerste lid, Vw en artikel 4:6 Awb niet kunnen worden tegengeworpen. Ook hierom komt de bestreden uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Ad grief 2

- 4.14 Het woord "aldus" in de met deze grief bestreden rechtsoverweging duidt erop dat deze rechtsoverweging in samenhang met de daaraan voorafgaande gelezen dient te worden. Het oordeel van de voorzieningenrechter dat de Staatssecretaris aan de hand van de inhoud van de brief dient te bezien of sprake is van een novum verhoudt zich niet met en is in strijd met de daaraan voorafgaande rechtsoverweging, waarin nu juist - in de hiérvóór weergegeven uitleg van de eraan voorafgaande rechtsoverweging - is geoordeeld dat artikel 4:6 Awb toepassing mist. Hoe het ook zij, tot een inhoudelijk standpunt omtrent de brief is (reeds) geen aanleiding gelet nu de brief niet uit objectieve bron afkomstig is (zie de toelichting op grief 1 hiérvóór).

- 4.15 Vorenstaande heeft de voorzieningenrechter miskend.

Ad grief 3

- 4.16 Ook in de met deze grief bestreden rechtsoverweging miskent de voorzieningenrechter de herkomst van de informatie. Het beroeg van verweerster dat haar positie is verslechterd vanwege het huwelijk van haar zuster zoals weergegeven in de begeleidende brief van 21 juni 2008 (document 1) is immers gebaseerd op informatie, verkregen van haar vader, derhalve niet uit objectieve bron afkomstig (zie onder grief 1). Reeds hierom is er geen sprake van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb.

Zie:

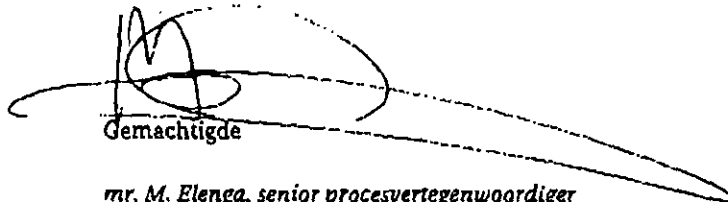
- AbRS, 5 maart 2002, JV 2002/124.

- 4.17 Vorenstaande heeft de voorzieningenrechter miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerster tegen het besluit van 3 juli 2008 ingestelde beroep.

Zwolle, 29 juli 2008

Gemachtigde

mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6795
telefax 038 460 9152/9153*